

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro tertio Decretalium, In Quo De Obligationibus, Beneficiis, Aliisque Juribus Clericorum saecularium, & Regularium agitur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1676

Titulus XXXIII. De Conversione Infidelium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98275](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98275)

simplex perpetua continentia dissolvatur matrimonium ratum, & non consummatum, num. 46.
 2. Matrimonium, etsi dirimatur per solennem Professionem trium, vel quatuor votorum in Societate Jesu: non tamen per vota Coadjutorum formatorum in eadem; quippe quæ publica sunt, sed non solennia: & multò minùs dirimitur matrimonium ratum præcedens per vota simplicia Scholasticorum, vel Coadjutorum temporalium non formatorum, num. 47.
 3. Per Professionem Ordinum Militarium dirimitur quoque matrimonium ratum, & non consummatum, n. 48.

§. X. Intra quod tempus, licitum sit sponsis de præsentia ante matrimonium consummatum, ingredi Religionem?

Assertio unica: Sponsus, vel Sponsa per verba de præsentia, ante consummatum matrimonium, si velit ingredi Religionem, debet cautionem præstare, quòd intra duos menses, vel intrabit Religionem, vel redibit ad conjugem, eique adhærebit, n. 49. Si post contractum matrimonium de præsentia, unus conjugum alteri cohabitare, vel conjugij debitum reddere nolit, potest per excommunicationem ad id compelli, n. 50. Probabilius est, quòd hoc tempus bimestre detur conjugij, ad deliberandum de Religionis ingressu, & non ad profitendum: sed annus integer ei concedi debet ad probationem, etiam secundum Jus antiquum, quo durante, revocari non potest ab altero conjugue, num. 51. Alij distinguunt inter Ordines Mendicantium, & non Mendicantium. Sed hodie post Concil. Trident. in quacunque Religione, nulla est Professio, facta ante annum probationis expletum, cui amplius renunciari non potest, cit. num. 51. Quænam præterea circa hoc tempus notanda sunt? n. 52. Etiam post transactum bimestre, vel tempus à Judice præscriptum ad consummandum matrimonium, potest uterque conjux, si matrimonium consummatum non sit, Religionem ingredi, n. 54.

§. XI. An Sponsa de præsentia possit Religionem ingredi, si à Sponso sit carnaliter cognita per copulam violentam extortam?

ASSERTIO I. Si Sponsa de præsentia à Sponso carnaliter sit cognita per vim ei illatam, post elapsum bimestre, vel aliud tempus arbitrarium, præscriptum conjugij, volenti ingredi Religionem, ad deliberandum de ingressu ejusdem, tum non potest postea ingredi Religionem, num. 55. Aff. 2. Probabilius est, quòd Sponsa per vim oppressa, & carnaliter cognita à Sponso, ante elapsum tempus bimestre, vel aliud arbitrarium, vel si ipsa jam ingressa est Religionem, adhuc tamen intra annum probationis, possit ingredi Religionem, vel jam ingressa emittere Professionem, etiam invito Sponso, n. 56. Idemque est, si Sponsa de præsentia per gravem metum sit violata à Sponso, num. 57.

§. XII. An, & quâ ratione conjugatus possit, vel non possit Ordines suscipere, vel etiam ad Episcopatum assumi?

ASSERTIO I. Conjugatus non potest ad Sacros Ordines promoveri, nisi uxor licentiam ei dederit, & continentiam voverit: imò neque ad minores Ordines promoveri potest, num. 58. Ut autem hic Ordines suscipere possit, præter licentiam uxoris,

requiritur, ut illa in sæculo maneat, & perpetuam castitatem voveat, si senex sit, & extra periculum incontinentiæ: si verò sit juvenis, vel suspecta de incontinentia, etiam Religionem profiteri debet, num. 59. Affert. 2. Per susceptionem Ordinis Sacri impeditur matrimonium contrahendum, & dirimitur etiam matrimonium contractum, post susceptionem Ordinis Sacri: non tamen dissolvitur matrimonium contractum per legitimum viri, & mulieris consensum, etiam si per carnis copulam non fuerit consummatum, num. 60. Si vir ab Ordine Sacro est promotus, sine licentia uxoris, potest illa revocare virum: non tamen potest, si vir Sacris Ordinibus sit initiatus, initiatus, & ignorante uxore, post mortem illius aliud matrimonium inire, n. 61. Nec potest, si vir cum uxoris spontanea licentia, Sacros Ordines suscepit, ab illa revocari ad consortium conjugale. Sed neque si cum licentia spontanea uxoris, Ordines Sacros susceperit, potest uxor, eo mortuo, validè aliud matrimonium inire: secus, si uxore contradicente, vel ignorante Sacrum Ordinem suscepit, tum enim ipsa potest, eo mortuo, aliud matrimonium inire, n. 62. Aff. 3. Conjugatus non potest ordinari Episcopus, nisi uxor ejus prius Professionem in Religione emitat, assensu pro Sacro Velamine, n. 63.

SERIES CAPITULORUM. IN ANTIQVIS.

c. 1. n. 1.	c. 12. num. 17. & quatuor seqq.
c. 2. n. 44.	c. 13. n. 4. & duob. seqq.
c. 3. n. 16.	c. 14. n. 46.
c. 4. n. 2.	c. 15. n. 33.
c. 5. n. 58. & seq.	c. 16. n. 24. & seq.
c. 6. n. 63.	c. 17. n. 22. & seq.
c. 7. n. 46. & tribus seqq.	c. 18. n. 7. & seq.
c. 8. n. 3.	c. 19. n. 36. & seq.
c. 9. n. 11. & seq.	c. 20. n. 31. & seq.
c. 10. n. 26. & seq.	c. 21. & ult. n. 35. & seq.
c. 11. n. 28. & seq.	

TITVLVS XXXIII. DE CONVERSIONE INFIDELIUM.

ASSERTIO I. Si viri infideles occidant maritos uxoris Fidelium, seu Christianorum, machinationibus, seu insidijs, tum viri illi non possunt illas mulieres in uxores postea ducere, etiam si illi, qui maritos Christianarum mulierum occiderunt, postea operta dictarum mulierum ad Fidem conversi sint: secus est, si viri infideles in bello occiderint Christianos maritos, & hi vicissim infideles viros, ita tamen, ut mulieres, siue uxores illorum non procutaverint necem maritorum, tum enim non prohibentur contrahere matrimonium cum infidelibus viris, qui maritos eorum occiderunt, num. 1. Id verò non solum locum habet in maritis infidelibus: sed etiam fidelibus; nam si Christianus occidat maritum alicujus, non potest ducere in matrimonium ejus uxorem, si & ipsa mariti cooperata sit: secus si non sit cooperata, n. 2. Quænam requirantur ad incurrendum hoc impedimentum dirimens matrimonium? n. 3. & 4. Aff. 1. Si unus infidelium conjugum convertatur ad Fidem, altero remanente in infidelitate, communis proles designanda est parenti converso, n. 5. Filij nati ex uno parente Christiano, siue patre, siue matre, altero verò infideli, possunt baptizari, volente parente Christiano, n. 6.

no, et si aliter infidelis reclamet, n. 6. Si unus parēs fidelis est, alter verò infidelis, tūc infans, et si triennio minor sit, tradi debet, educandus patri fideli, & quāvis sit major triennio, matri fideli, idque ob favorem Fidei, n. 7.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

s. 1. n. 1.

c. 2. n. 5. & duob. seqq.

TITULUS XXXIV.

DE VOTO, ET VOTI REDEMPTIONE.

§. I. De voto ingenerē, & precipue ejus divisione in solenne, & simplex.

ASSERTIO I. Votum communiter definitur, promissio de opere meliore DEO deliberatē facta: & quomodo differat à simplici proposito? nu. 1. Unde qui proponit in animo, fieri Religiosus, & dicit, non morabor diu in saeculo, non censetur vovisse, cit. n. 1. Aff. 2. Votum solenne est, quod ab Ecclesia, ut tale acceptatur, & voventem inhabilem reddit in perpetuum, & immutabiliter, de lege ordinaria, ad contrahendum matrimonium, & ad dominia rerum acquirēda, vel retinēda, qualia vota solennia tantum sunt duo, in ordine ad dirimendum matrimonium subsequens, nempe votum Religiosae Professionis, & votum continentiae, quod majoribus, seu Sacris Ordinibus est annexum. Reliqua verò vota omnia dicuntur simplicia, quae ab Ecclesia non acceptant vim, matrimonium subsequens dirimendi, nec reddunt inhabilem, ad dominium bonorum acquirēdum, vel retinēdum, num. 2. & 3. An, & quānam vota simplicia habent vim dirimendi matrimonium subsequens? nu. 4. Votum solenne, & simplex non distinguuntur inter se essentialiter: sed tantum accidentaliter, seu extrinsecē ex sola Ecclesiae constitutione, nu. 5. Item vota solennia sunt ex utraque parte, tam ex parte voventis, quā ex parte Religionis, vel Ecclesiae acceptantis perpetua, & viā ordinariā indissolubilia: at verò vota simplicia non acceptantur, ut solennia, & ex parte Religionis, vel Ecclesiae, viā ordinariā, dissolvi possunt, n. 6.

§. II. Utrum, & quando votum obliget, & impleri debeat: & an etiam interveniente impedimento?

ASSERTIO I. Quamvis ab initio liberum sit, cuique vovere, vel non, post votum verò factum necessario implendum est, n. 7. Aff. 2. Votum absolute, & nullo praefixo certo tempore editum, statim obligat, & impleri debet, cum commodē potest, n. 8. Aff. 3. Ex justa tamen causa, potest differri voti executio: & quānam sit justa causa differendi executionem voti, quod caret certo tempore, num. 9. Aff. 4. Si impedimentum occurrat, per quod difficilis redditur voti executio, tum vel temporale est; & votum differri debet, donec commodē executioni mandari possit: vel impedimentum est perpetuum, & votum redimendum est, seu commutandum, aut in eo dispensandum, nu. 10. Ut in voto peregrinationis ad Terram sanctam, quod declaratur, n. 11.

§. III. An, & qualiter haeres teneatur implere, & exequi vota defuncti, quae ipse non implevit?

ASSERTIO I. Vota personalia defuncti non teneantur haeres exequi: tenetur tamen realia, imò, & mixta, id est, partim realia, partim personalia, si id, quod est in voto reale, sit separabile ab eo, quod est personale, & independentē ab eo promissum: sed non nisi

Tomus III,

juxta vires hereditatis aditae, & salva legitimā liberis debitā, quae votis, aut legatis gravari non potest, n. 12. Aff. 2. Si haeres iusta, seu vota realia defuncti ab eodem haerede acceptata, monitus à Judice, intra annum, exequi intermittat, omni commodō hereditatio, quod à defuncto consequi posset, est privandus, n. 13. Idque declaratur, nu. 14. & quatuor seqq.

§. IV. An ille, qui vovit ingredi Religionem, & postea non impleto voto, Episcopatum acceptat, possit licitē, ante votum impletum, Episcopatum suscipere?

Is, qui vovit Religionem, & postea non impleto voto, Episcopatum suscipit, transgressor est voti, & tenetur renunciare Episcopatu, & ad Religionem se transferre, ut votum impleat, num. 18. Idque declaratur, nu. 19. & 20. Is, qui vovit Religionem ingredi, & postea ad Episcopatum est assumptus, obligatus est in conscientia, ad resignandum Episcopatum, si electus tantum est, & electionem de se factam accepit: & tunc liberē potest renunciare Episcopatu, etiā sine consensu Papae: si verò non tantum electus: sed etiam confirmatus fuit, tenetur licentiam transseundi ad Religionem petere à Papa, sine cujus dispensatione non potest ad Religionem transire, n. 21.

§. V. Quis vota commutare, & in ijs dispensare possit, & quae vota, & qualiter commutari possint?

ASSERTIO I. Episcopus, vel alius Praelatus Episcopali iurisdictione praeditus potest vota redimere, seu commutare, vel in ijs dispensare, ex justa causa; quin, & alij possunt dispensare in votis, vel ea commutare ex delegatione, vel privilegio Papae, nu. 22. An Archiepiscopus possit dispensare in votis suorum Suffraganeorum? Probabile est, posse, et si non possit cum subditis eorundem, saltem extra tempus visitationis, nu. 23. Aff. 2. Si opus, in quo commutatio fieri petitur, sit evidenter melius, Deoque gratus, non requiritur Superioris auctoritas: sed ab ipso vovente, id commutari potest, nu. 24. Aff. 3. Omnia vota commutari possunt, etiam in opus evidenter aequale, sive aequē bonum, saltem cum auctoritate Superioris: non autem propriā auctoritate voventis: quamvis contrarium etiam sit probabile, n. 25. Quānam vota non possunt commutari in opus etiam evidenter melius? n. 26. Aff. 4. Omnia vota edita, etiam reservata S. Pontifici, per Professionem solennem in Religione, ipso jure Ecclesiastico, naturali, ac Divino in melius, Deoque gratus obsequium commutantur, & omnino extinguuntur, nu. 27. Idque extenditur 1. Sive vota emissa sint adhuc in Saeculo, sive tempore Novitiatūs. 2. Sive sint vota personalia, sive realia: dummodo non sint edita in favorem Ecclesiae, vel etiam hominis privati. 3. Item vota emissa à transseunte ad Religionem strictiorem. 4. Etiam ad vota perpetua, nu. 28. An hunc effectum etiam habeant vota simplicia Scholasticorum Societatis, emissa post biennium Novitiatūs? nu. 29. Aff. 5. Vota quoque puerorum, seu impuberum commutatione, vel dispensatione indigent, nu. 30. Votum ab impubere editum est validum, & obligat: modò usum rationis habeat, quamvis faciliē possit relaxari, n. 31.

§. VI. An, & quā ratione commutari possit votum peregrinationis Ierosolymitanae, & à quo relaxari debeat?

Hh h h

Quo-